

Elsa Eklöf Sandåkraskolan 3A

Fallet om Gröna Lund

Allt var perfekt. Jag har ställt väckarklockan på sex och ligger här i sängen nu med massor med fjärilar i magen.

Imorgon ska klassen åka till Gröna Lund. Det kommer att bli så kul! Vi ska äta glass och godis och vinna choklad och... Tänk om vi får gå in i Lustiga huset!

- Godmorgon älskling! kom och ät frukost, sa mamma tidigt på morgonen.
- Men mamma varför väckte du mig? klockan är ju bara fem, stönade jag.
- Förlåt, men vi måste äta nu för om en kvart ska jag och pappa på ett viktigt möte, svarade hon.

Jag satt vid bordet och drack min juice när Cesar plötsligt ringde.

- Hej Asta, sa Cesar.
- Bra att du svarade för Bea ringde mig för en stund sen och sa att vi ska mötas vid korsningen om en halvtimme, sa Cesar.
- Okej, då ses vi om en halvtimme, svarade jag och la på.

Jag gick upp på mitt rum för att klä på mig. Jag undrade vad jag skulle ha på mig. Det är varmt ute så jag ska inte ha jeans. Jag tittade på mig i spegeln och såg att det hängde ett par gråa tajts och en vit magtröja på skrivbordsstolen. Det blir perfekt!

En kvart senare stod jag vid korsningen och väntade på Cesar med Bea. – Det var värst vad lång tid han tog på sig, sa Bea efter en stund.

– Oj! Förlåt att jag var lite sen, ropade Cesar.

Vi kom in i klassrummet och märkte att Olle inte var där. Varför kom aldrig Olle? Han brukade väl aldrig vara sen på morgnarna? Klassen väntade en lång stund, sedan skickade de iväg Sam för att höra med rektorn vad som hänt och vad de skulle göra. När Sam kom tillbaka hade han inte bara Olle med sig utan också en liten man i mörk kostym. Olle ställde sig längst ner i klassrummet medan mannen fortsatte fram till tavlan. Han såg nervös ut.

– God morgon, sa han. Mitt namn är Gunnar Fällemo. Och jag har något viktigt att berätta.

Alla blev tysta. Gunnar harklade sig och sa

– Jo, det är så här att ni vet Gustav Minerfun som äger Gröna Lund... han har tyvärr blivit kidnappad så ni kan inte åka till Gröna Lund idag. –Jag är så hemskt ledsen att det behövde bli just jag som behövde lämna alla dom här värdefulla orden till er.

–Jag beklagar, sa han

Alla blev ledsna och några grät. Det tog ett tag innan Olle fick tyst på alla så att vi kunde börja jobba i matteboken.

På vägen hem diskuterade vi vad som hade hänt.

– Ska vi inte försöka fånga tjuvarna? Frågade Bea.

- Okej vi går hem till mig och planerar, sa Cesar.

Vi gick ner i Cesars källare och Cesar hämtade en penna och ett anteckningsblock.

- Ok, vad har hänt? Gustav Minerfun har blivit kidnappad och Gunnar Fällemo sa att det var värdefulla ord som han sa, men hur ska det hänga ihop, sa Cesar.

- Jag tror vi behöver fler ledtrådar, jag. Vad sägs om att till Gröna Lund på natten eller sent på kvällen, vi får bryta oss in, sa jag. Det gick dom med på.

Sent på kvällen möttes vi vid korsningen.

- Vilken buss ska vi ta? Jag är sämst på att hitta rätt buss, sa Cesar.
- 184:an dummer, du borde lära dig sådant, sa Bea.

Vi var helt skällva på bussen. Vi tittade ner på mobilen för att vi skulle smällta in lite. När vi klev av ryckte busschauffören tag i Cesars arm.

- Vad gör ni här helt skällva?! fräste han. Han tittade rakt in i mina ögon med en iskall blick. Då såg jag att det var Gunnar Fällemo.

- Vad gör du här Gunnar Fällemo, frågade jag istället för att svara. Han stelnade till.

- Är det ni?

-Jag var i eran klass idag väl?

-Varför är ni här?

-Det är alldeles för farligt ute nu.

-Det är farligast på Gröna Lund.

-Gå inte dit, sa han.

- Du ska inte bry dig om oss, sa Bea.
- Jag varnar er bara, sa han till Bea.

Vi gick mot Gröna Lund. Jag tittade bakot och märkte att Gunnar följde efter oss.

- Bea, han följer efter oss, sa jag.
- Det gör inget, sa Bea. Vi kan kalla på en Taxi.

När taxin kom var Gunnar nära. När han såg taxin sprang han sista biten.

- Jag ska också med! vrålade han. Vi sa åt taxin att strunta i honom. Då såg vi att han hånlog där framme vid ratten.
- Vart ska ni? frågade han och hånlog mot oss igen.
- Gröna Lund, sa Bea med nervös röst.

Han började köra mot Gröna Lund. Vi hoppade av och betalade men när vi betalade hånlog han och tog våra pengar.

När vi såg ingången till Gröna Lund såg vi fjorton vakter.

- Hur ska vi komma in? sa Cesar oroligt.

Då såg jag ett fönster som var öppet. Det var fönstret till Gustav Minerfuns kontor. Det rann blod från fönstret.

- Dit upp, sa jag med bestämd röst.
- Va!? Är du galen!? Hur hade du tänkt att vi skulle komma upp dit? viskskrek Cesar och Bea.
- Jag ser att det står en stege upp till fönstret, vi kan klättra upp på den, sa jag.
- Ok, skyll inte på mig om vi dör, sa Cesar med en sur röst.

Vi klättrade upp till fönstret.

- Wow, coolt att vakterna inte har upptäckt oss, sa Bea. Fatta vad mycket vi kommer att ha som vi kan skryta om.

- Ja, om vi ens överlever. Om någon ramlar ner för stegen är vi dödens, sa Cesar. När jag klängde mig fast vid fönstret och kravlade mig upp kände jag hur blodet klubbade på min vita magtröja.

När alla var uppe såg vi på varandra. Vi var helt blodiga.

- Ok, dags att samla ledtrådar, sa Cesar och plockade upp anteckningsblocket och pennan. Det är blod på fönstret... ser ni något mer som ser mystiskt ut.

- AAAAAA! Ja det gör jag. varför sticker det ut ett finger ur det där skåpet?! skrek jag. Vi gick fram till skåpet och öppnade det. Vi såg Gunnar Fällemo och den hänflinande mannen inne i skåpet.

- Vad gör ni här? frågade jag med en darrande röst.

- Vad gör ni skällva här? svarade Gunnar. Jag varnade er ju. Fast ni fattade inte att jag varnade er för mig och min assistent, han heter Robert Lindfox.

Det var jag och Robert som kidnappade Gustav Minerfun och det var bara ni som hörde att jag sa att det var värdefulla ord för jag har vetat i hela mitt liv att ni skulle komma hit när ni var nio år, Asta, Bea och Cesar som startat en fånig ABC-Klubb.

- Men hur har du vetat att vi skulle komma hit? frågade Bea.

- Framtiden, framtiden, min vän, sa han med vinglig röst.

Då la jag märke till att det låg en säck i ett hörn.

Säcken rörde sig. Jag ställde mig vid fönstret.

- Oj, kom det är poliser där nere! Ni måste fly, ropade jag. Dom rusade fram till fönstret och tittade ut. Då puttade jag ut dom genom fönstret och stängde.

- Wow, du ljög bra. Jag trodde faktiskt på dig, sa Bea.

- Tack, men jag ljög för att jag såg den där säcken i hörnet. Jag tror att Gustav Minerfun är där i, sa jag.

- Vad väntar ni på? Öppna säcken nu, sa Cesar. Vi öppnade säcken och där låg Gustav Minefun, helt blodig med en kniv i pannan.

- Vi måste ringa polisen, fort NUU! Skrek Bea.

- Men vi har ju inga bevis, sa jag. Då klev Cesar fram och visade en lång film på allt som hade hänt.

Vi ringde polisen och efter fem minuter hörde vi sirener. Vi såg på när fyra poliser klättrade upp på stegen. Dom frågade vad som hade hänt och vart vi bor. Yngve gav oss beröm och sa att vi skulle få medaljer och en rejäl summa pengar. Dom tog Gustav Minerfun till sjukhuset och skjutsade hem oss.

När jag kom hem sprang mamma och pappa mot mig. Vi tittade på en film och åt godis även fast att det var mitt i natten. Vi skrattade åt att Sigge som var tre år äldrade en mig låg och sov när vi satt uppe och tittade på film.

Jag vaknade tidigt på morgonen av att mamma väckte mig.

- God morgon älskling! sa hon.

- Men mamma klockan är ju bara fem, stönade jag.

- Jag vet men Olle sms:ade mig och skrev att er klass ska till Gröna Lund idag, sa mamma.
- Va, är det sant! skrek jag.

Jag gick ner och åt frukost. När jag dukade av ringde Bea mig och sa att vi skulle mötas vid korsningen. Vi gick till skolan tillsammans alla tre.

Vi kom in i klassrummet och vi hörde massor av skrik och prat.
- Det är dags att gå till bussen nu, sa Olle.

På bussen pratade alla om vad dom skulle göra.

När vi var framme åt vi glass och vann chocklad och vi gick in i lustiga huset. Vi hade kul hela dagen.